

CSILLAGSZOBA

ÚT
A SZAKKARAI
PIRAMISFELIRATOK
MAGYAR NYELŰ OLVASATÁHOZ

ÍRÁSTÖRTÉNETI KUTATÓ INTÉZET

Budapest

Kiadja az Írástörténeti Kutató Intézet

Szerző: Borbola János

Tördelés, nyomdai előkészítés: Kardos Gergely

Nyomdai munkák: Piremon Kisvállalat

Felelős vezető: Szabados József

Kézirat lezárva: 2004. március

© Borbola János 2004.

ISBN 963 214 963 7

Budapest

Tartalomjegyzék

I.	Bevezetés	9
II.	Útmutató	11
III.	A Nílus-völgyi írás alapja és törvényszerűségei.....	
	1./ Képek továbbítása	
	2./ Hang és Rajz.....	
	3./ Beszéd és Képek.....	
	4./a. Az ábécés írás	
	4./b. Képirás.....	
	5./ A vegyes írás és az egyiptomi hieroglif írás.....	
	6./a. A képérték.....	
	6./b. A hangérték	
	7./ Fogalom meghatározó jelek	
	8./ Ideogramma és Fonéma.....	
	9./ Konzonánsok	
	A rébusz-rendszer	
IV.	Az ősi hangértékek változásáról.....	
V.	Mássalhangzók, betűk	
VI.	A magyar nyelv egységéről	
VII.	Ősmagyar nyelvtan.....	
	I. Szótani áttekintés	
	1. Az ige	
	Az igeidők.....	
	2. A főnév.....	
	3. A melléknév	
	4. A számnév.....	
	5. A névmás	
	II. Az ősmagyar birtokos szerkezet	
	III. Írásbeli eltérések.....	
	IV. Mondattani áttekintés	
	4.1. Az egyszerű mondatok.....	
	4.2. Érdekes jelenség a nyelvünkben ma már csaknem kihalt ismétlések gyakorisága.....	
	4.3. Kérdőmondat.....	
	4.4. Felszólító mondat.....	
	4.5. Összetett mondatok.....	
VIII.	Csillagszoba.....	
IX.	Ki volt Unas fáraó?.....	
X.	A Nílus-völgyi hitvilág.....	
	➤ AN.....	
	➤ Árpád.....	
	➤ A beteg	
	➤ Csaba	
	➤ Az Élő.....	

➤	Az égi lábú urak	
➤	Az élő Négy	
➤	A goj, a gólya, a golyó és a bagoly	
➤	Kántáló, körverő, hírvivő	
➤	A kavaró, a kígyó	
➤	A keresztút, az élő kereszt	
➤	A két kör	
➤	A Ló	
➤	A nád nemzete	
➤	A nem	
➤	A nem(zet) nedűje	
➤	Az őskeresztények	
➤	A Szám	
➤	A Szám arája, a Szám ura	
➤	Az udvar és a csillag-szoba	
➤	A viruló	
	Átjárók, a ravatalozó	
	A sírkamrák alaprajza, a feliratok sorrendje	
	Ravatalozó, nyugati fal oromzata I.	
	Ravatalozó, nyugati fal oromzata II.	
	Ravatalozó, nyugati fal oromzata III.	
XI.	A 247-es Fohász	
	Megjegyzések	
	A magyar szöveg tartalmának elemzése	
	Az Enneáde, avagy a Kilencek	
XII.	A 248-as Fohász	
	Megjegyzések	
	A magyar szöveg tartalmának elemzése	
XIII.	A 249-es Fohász	
	Megjegyzések	
	Az alfa és az ómega	
	A magyar szöveg tartalmának elemzése	
XIV.	A 250-es Fohász	
	Megjegyzések	
	A magyar szöveg tartalmának elemzése	
XV.	A 251-es Fohász	
	Megjegyzések	
	A szöveg elemzése	
XVI.	A 252-es Fohász	
	Megjegyzések	
	A szöveg elemzése	
XVII.	A 253-as Fohász	
	Megjegyzések	
	Elemzés	
	Szarkofágyszoba	
	Szarkofágyszoba, nyugati oromzat I.	

	Szarkofágyszoba, nyugati oromzat II.....	
	Szarkofágyszoba, nyugati oromzat III.	
XXVIII.	A 226-os Fohász.....	
	Megjegyzések.....	
	A szöveg elemzése.....	
XIX.	A 227-es Fohász.....	
	Megjegyzések.....	
	A szöveg elemzése.....	
XX.	A 228-as Fohász.....	
	Megjegyzések.....	
	A szöveg elemzése.....	
XXI.	A 229-es Fohász.....	
	Megjegyzések.....	
	A szöveg tartalmának elemzése.....	
XXII.	A 230-as Fohász.....	
	Megjegyzések.....	
	A szöveg elemzése.....	
XXIII.	A 231-es Fohász.....	
	Megjegyzések.....	
	A szöveg elemzése.....	
XXIV.	A 232-es Fohász.....	
	Megjegyzések.....	
	A szöveg elemzése.....	
	A kereszt 5000 éves hieroglifás jelei.....	
XXV.	A 233-as Fohász.....	
	Megjegyzések.....	
	A szöveg elemzése.....	
XXVI.	A 234-es Fohász.....	
	Megjegyzések.....	
	A szöveg elemzése.....	
XXVII.	A 235-ös Fohász.....	
	Megjegyzések.....	
	Ósmagyar kisnyelvtan.....	
	A szöveg elemzése.....	
XXVIII.	A 236-os Fohász.....	
	Megjegyzések.....	
	A szöveg elemzése.....	
XXIX.	A 237-es Fohász.....	
	Megjegyzések.....	
	A szöveg elemzése.....	
XXX.	A 238-as Fohász.....	
	Megjegyzések.....	
	Ósmagyar kisnyelvtan.....	
	A szöveg elemzése.....	
XXXI.	A 239-es Fohász.....	
	Megjegyzések.....	

A szöveg elemzése	
XXXII. A 240-es Fohász	
Megjegyzések	
A szöveg elemzése	
XXXIII. A 241-es Fohász	
Megjegyzések	
A szöveg elemzése	
XXXIV. A 242-es Fohász	
Megjegyzések	
A szöveg tartalmának elemzése	
XXXV. A 243-as Fohász	
Megjegyzések	
A szöveg elemzése	
XXXVI. A magyar szöveg áttekintése	
XXXVII. Összefoglalás	
XXXVIII. Gondolatok Árpádról	
XXXIX. Csaba a megváltó?	
A. Misemondók	
A magyar olvasat	
A stílélemzése	
B. AZ ÜZENET	
A magyar olvasat	
Összefoglalás	
C. Csaba nyomában	
XL. Egy az Isten	
XLI. Az <i>egytől a körig</i>	
XLII. A kilenc + egy parancsolat	
XLIII. Forrásmunkák	
XLV. FÜGGELÉK	
XLVI. Ósmagyar – Magyar Szószedet	
XLVII. Magyar- Ósmagyar Szószedet	
Köszönetnyilvánítás	

I. Bevezetés

A Nílus-völgyi hitvilág első összefüggő szövegeit a piramisfeliratok képezik.
Hieroglifákkal írták, s mi a magyar nyelv ősen olvassuk.

Korábbi munkáinkkal a Moszkvai Matematikai Papirusz, és a Rhind Matematikai Papirusz szöveges feladatainak (ős)magyar nyelvű olvasatával már igazoltuk, hogy az egyiptomi hieroglifás/hieratikus írás nyelvünk elődjét takarja, segítségével számoltuk ki az eddig megoldhatatlannak vélt, illetve félreismert szöveges példákat.¹ A középbirodalmi papiruszok mellé most az Óbirodalom egyik legismertebb írásából származó válogatásunkat csatoljuk, melynek magyar olvasata nemcsak az *őskeresztény* hitvilág rejtelmait tárja elénk, hanem nyelvünk ősi alakjának felderítéséhez is döntő módon hozzájárul.

A hagyományos időbeosztás szerint az V. dinasztia 6. királyának, Wnjs-nek/Unasnak Szakkarában épített piramisában jelentek meg az első feliratok. Az összes korábbi, ún. nagy piramisban található sírkamra falai üresek. A függőleges oszlopokban írt, vallásos tartalmú rövidebb-hosszabb szövegeket a szakirodalom szerint klasszikusnak tartott fordítás szerzője, Kurt Sethe, *Spruchokra* osztotta fel.² Tőlünk a keresztvíz alatt a *Fohászok* nevet kapta.

Az égbolt őstengerének végelláthatatlan vizein hajózó hajdan volt király fohászai, őseivel váltott párbeszédei, az égi népéhez, majd a Teremtőhöz intézett szavai nem a mondák, a regék, esetleg a legendák világából származnak. *Kézzelfogható, ma is megcsodálható piramisfeliratok őrzik a könyvünkben bemutatásra kerülő hittételeket.*

Elfelejtett ismeretek hatalmas tárháza. A hieroglifák olvasása során a már korábbról ismert fogalmak, személyek sokasága, valamint az *ősi keresztút* ragyog fel előttünk, s közben a napjainkra hiedelemmé alacsonyított vallásos szövegek szemünk láttára nyerik vissza ősi fényüket.

Az elénk tárulkozó mélység óriási!

Minden részletre kiterjedő válasszal természetesen nem rendelkezünk. A Fohászokban rejlő bölcsesség már így is besorolhatatlan, ellentmond számos megcsontosodott tannak, elfogadott, akár tudományosnak nevezett tételnek, esetleg sérti a keresztény hitvilág alapjait.

Csak néhány gondolatot ragadunk ki. Nyelvünk ősen beszélő Nílus-völgyi elődeink nem ismerték az *istenek* fogalmát. Őket a *nagy ősök* segítették az *égi keresztúton* a Teremtő eléréséhez...

Ugyanezek az ősök számunkra mégsem ismeretlenek. Az igazmondókká avatott eltávozottak csatlakoztak az égi magyarokhoz, szkíta, hun, székely elődeikhez...
A kör őstanát hirdették!

¹ Borbola, *Olvassuk együtt magyarul!* (Budapest, 2000); Borbola, *Királykörök* (Budapest, 2001).

² Sethe K., *Altaegyptischen Pyramidentexte* (Leipzig, 1908).

Ma már alig követhető világot képeztek maguk köré. Írásuk, számolásuk, de a túlvilági útra történő felkészülésük is a *körön* belüli egyenlőséget, a *számosok* közé tartozást tükrözi. Az idő akkor még nem szerepelt sorsukat meghatározó tényezőként. A jövőt nem földi jövőnek képzeltek, erről tanúskodnak az igeidők kutatásakor megismert képzési, ragozási rendszerek. Valódi jövő időt nyelvünk még ma sem képez, igéinket az ősidők óta csak a jelenben és a múltban tudjuk ragozni. A *sávszerű jelen* felismerését a Fohászoknak köszönhetjük.

A jövőendő számukra a *nagy úttal*, a *keresztúttal* volt azonos. Erre készítették fel Unasz fáraót, valódi nevén a *Hunn Íjászt* is.¹ Népével együtt Teremtőjéhez, az Élőhöz, az Egyhez igyekezett.

S miközben a Fohászok 'titkait' magyarul olvassuk, megismerkedünk a kőépítő Nílus-völgyi őslakók írásrendszerének kialakulásával, a hieroglifák hangtanával, az ősnyelv szerkezetével, s ezen keresztül nyelvünk eredetével is.

Könyvünk tanulmányozását elsősorban előítéletektől mentes, a maitól eltérő vélekedések előtt is nyitva álló, gondolkodni kívánó társaink figyelmébe ajánljuk.

¹ Nevének elemzését a *Ki volt Unas fáraó* című fejezetben mutatjuk be.

II. Útmutató

Könyvünk magját huszonhat Fohász képezi. Tartalmát és olvasási rendszerét tekintve alapjaiban eltér az egyiptológia fordításaitól. A képek, szobrok, archeológiai leletek nyilvánvaló mondanivalójára, valamint a mondatszerkezetek elemzésére épített nemzetközi olvasási rendszer Unasz fáraó sírfelirataiból összefüggéstelen varázsszövegeket, mondásokat tákolt össze. Munkánk tárgyilagos bemutatása érdekében olvasataink elemzései elé a német és angol nyelvű nemzetközileg elfogadott fordítás eredeti szövegeit csatoltuk.

A nyelvészeti és kultúrtörténeti fejezetek látszólag önálló seregét a Fohászok köré építettük. Számos közülük már nyomtatásban is megjelent, ezeket a szükséges igazítások elvégzése után változatlan formában mellékeljük. Ez az oka annak, hogy néhány egymásra épülő gondolatot több oldalról is megvilágítottunk, így visszatérő bemutatásuk ismétlésnek tűnhet.

Születésük mégis a Fohászoknak köszönhető. A már több éve ismert olvasatokból kikerekedő kép az első megközelítésben annyira hihetetlennek ígérkezett, hogy feldolgozásához további kutatások, mélyebb barázdát szántó tanulmányok sora, sírfeliratok elemzése vált szükségessé. Az ősi hitvilág tételeit csak teljességében lehet vizsgálni, környezetéből kiragadott elemei mai ismereteink tükrében esetleg értelmetlennek látszanak. Sőt, meglepetésünkre a szakkarai piramisfeliratok olvasása során népünk mondái, legendavilága kelt életre, vált őskeresztény valósággá, más szóval alapos mérlegelésre szorult minden mondata.⁴

Tisztában vagyunk azzal, hogy az ún. tudományos körökben mindezt jobb esetben a véletlenek összeesésének, de inkább a fantázia szüleményének tekintik. Vélekedésük minősítése nem a mi feladatunk.

Helyette érdemes megszívelni... a tudomány nem ismer véletlent. Ugyanakkor azt tapasztaltuk, hogy az őseink által ránk hagyott olvasási rendszer csodálatos, megbonthatatlan egységet képez. Bemutatása, a nyelv ismeretének hiányában elhanyagolt rébusz-rendszer alkalmazása, a nemzetközileg is elfogadott hangtani alakzatok átvétele, mai szókincsünk ősi elemei, sőt, a nyelvtani szerkezetek hasonlóságai nem szorulnak magyarázatra. Egységük nem a véletlen játéka, és nem is mai fantáziánk szülötte. Zseniális írásrendszer tárulkozik elénk, melyben a jelek képi mondanivalója egybeesik a nemzetközi hangzósítás vázrendszerével. Követéséhez csak az ősi nyelvet kell ismerni. Mint látni fogjuk édes anyanyelvünk őst.

Könyvünket az olvasási/elvevési rendszer bemutatásával kezdjük. Az ősi írás jellemzőit, a egyes írás kialakulásának ismertetését a hangtani váltások sora követi, majd az ábécés rendszer hieroglif változatainak elemzésével találkozunk. Szükségét éreztük mai *fordítási nyelvünk* – a köznyelv – mellett népnyelvünk jellegzetességeire is felhívni figyelmüket, mert hagyományörző nyelvjárásaink sokkal közelebb állnak nyelvünk ősi állapotához. Természetesen mindezt az ősi nyelv nyelvtani szerkezeteinek a mai magyar nyelvvel történő összehasonlítása egészíti ki.

A felsoroltakból látható, hogy nem a szóegyeztetés, a szómegfeleltetés útján haladunk, sőt nem elégedtünk meg az egyiptológusok csak mondatelemzésre alapított fordítási kísérleteivel sem, a hangzósításhoz mindkettő elengedhetetlen. Terjedelme miatt a szószedeteket könyvünk végére helyeztük.

Csak a teljes eszköztár ismeretében válnak olvashatóvá a legelső piramisfeliratok.

Egyébként a később épült piramisokban szinte ugyanezek a szövegek olvashatók (jobbára csak a királyok neve változik); a VI. dinasztia királysírjainak szakkarai feliratait éppen ezért *Parallelszövegeknek* nevezik. Később az emberre szabott (*antropomorf*) koporsókat hasonló feliratokkal látták el (*Coffin text*), majd az Újbirodalomtól kezdve a hírneves *Halottak Könyve* is ezekből az ősi feliratokból táplálkozott.

Ezzel elérkeztünk a Fohászokhoz. Bevezetőként Unasz fáraó, eredeti nevén Hunn Íjász, illendő bemutatását a *Hitvilág* című fejezet követi. Érdemes az általános és sajátos hitbéli fogalmakkal jó előre megismerkedni. Nemcsak a fejezeten belüli önálló szemelvények szolgálnak újdonsággal, hanem az így kialakuló összkép is szükséges a királyi hunn-magyar égi utazásának követéséhez. Sőt, ide

⁴ Az *őskeresztények* alatt nem a mai értelemben vett fogalmat értjük.

kíváncsoznak a terjedelmük miatt csak a Fohászok után bemutatásra kerülő tanulmányok is. Mind a székely mondákból ismert Csabával, mind népünk közismert vezérének, Árpádnak nevével a szakkarai falfeliratokon gyakran találkozunk. Olvasatuk nem a mosolygásra készítő kortévesztés, vagy lázalom szüleménye, hanem már az egy évszázaddal ezelőtt közölt dolgozatok elemzésének gyümölcse, szükség esetén újfajta értelmezése. A magyarul sajnos nem tudó Budge és Gardiner *Erpat*-ról írt munkáira gondolunk.⁵ De nem hiányozhatnak az *Egy* kutatását, és a számok keletkezését bemutató eszmefuttatások sem. Az *ősök*, a *két kör*, és a *kilencek* mellett, a hajdan volt hitvilág alapjait a *Szám*, és az öskeresztények útja, a *keresztút* jelentik. Az ismeretek bemutatási sorrendje tehát nem teljesen logikus. Sokrétűségük, és terjedelmük miatt előre-hátra kell majd lapozgatni, gondolatokat, feltételezéseket, de tényeket is igyekeznünk kell mérlegelni, ízelgetésük után elraktározni.

Összefoglalva:

Nem elég az ősi szövegek olvasását elsajátítani, az olvasott szövegeket ilyen távolságból meg is kell érteni.

A Fohászok bemutatása a korábbi munkáinkban már megszokott keretek között történik. Természetesen könyvünk oroszlánrészét a hieroglifás írás magyar olvasatának elemzése képezi. A szükséges összefoglalók után a már korábban említett *Szószedetek* zárják munkánk érdembeli részét.

Persze a felfedezőút velejárójaként számos szál maradt eldolgozatlanul, a nyitva hagyott kérdésekre csak a további kutatás adhat majd választ. Valójában még csak most tanuljuk kérdéseinket megfogalmazni.

Őseink megismerését legegyszerűbb gondolkodásuk megismerésével kezdeni. Hogyan gondolkodtak a Nílus-völgyi őslakók? Miért írtak/rajzoltak képeket és miért nem rögtön az ábécés rendszert fejlesztették ki? Hogyan számoltak a számsort, a nullát, és a tizedes vesszőt még nem ismerő piramisépítők, egyáltalán, mit jelentett számukra a *Szám*? Kik voltak a számtalanok, és kik lehettek számosak? Ki volt és mennyi volt az *Egyetlenegy*?

Mit jelent a *Kör-Ős-Tana*? Miért építettek továbbra is kör alakú templomokat Jézus Krisztus halála után majd ezer éven keresztül Európában? Milyen vallású pogányok voltak a *rotundák* (körtemplomok) építői, s mikortól számítható valaki kereszténynek?

Súlyos kérdések.

A két legégetőbbet a végére hagytuk: mit jelentett a *keresztút* a Hunn Íjász korában? Sőt,... mit jelenthetett a *két kör* az emberiség történetében?

Nos, a piramisfeliratok olvasása közben többek között ezekre a kérdésekre keresünk választ.

De kezdjük az elején, csak szépen sorjában, s először ismerkedjünk meg a Nílus-völgyi írás feltételezett kialakulásával.

⁵ Budge, *The gods of the Egyptians or studies in Egyptian Mythology* (London, 1904).

Gardiner Alan H., *Ancient Egyptian Onomastica*, Text, Volume I (Oxford University Press, 1947).

Bővebben a hasonnevű Tanulmányok között foglalkozunk a jelzett ismeretanyaggal.

